

Dosarul nr.4r-137/24
Rîșcani)
4-22143694-02-4r-10012023

Judecătoria Chișinău, (sediul
Judecător Barbacaru Igor

DECIZIE
În numele legii

08 august 2024

mun.

Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Marcel Juganari

Judecători:

Ion Bulhac și Silvia Cecan

examinînd în ședință publică /fără prezența părților/, în ordine de recurs, recursul declarat de către Hlopețchi Igor împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2022, prin care a fost încetat procesul contravențional intentat în privința cet. Ghelici Fiodor, învinuit în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pe temeiul prevăzut la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

CONSTATĂ:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție Nr. 056-349r/2022 din 06.09.2022, încheiat de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, cet. Ghelici Fiodor se învinuiește în săvârșirea contravenției, prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

La data de 21.09.2022 executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a înaintat la Judecătoria Chișinău, demers, în temeiul căruia a solicitat : aplicarea sancțiunii contravenționale față de debitorul Ghelici Fiodor, în mărime de 60 unități convenționale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2022, a fost încetat procesul contravențional intentat în privința cet. Ghelici Fiodor, învinuit în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pe temeiul prevăzut la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Nefiind de acord cu hotărîrea nominalizată Hlopețchi Igor a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul

Rîșcani din 15 decembrie 2022, prin care s-a încetat procesul contravențional pornit în privința cet. Ghelici Fiodor în comiterea contravenției, prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, din motivul lipsei faptei contravenției și a remite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-au invocat următoarele motive:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare. Astfel, se reține că în hotărârea adoptată instanța nu a analizat și apreciat probele ce însoțesc demersul executorului judecătoresc, (f.d. 5-48), la fel instanța a lăsat fără apreciere și argumentele autorului demersului, în partea în care s-au invocat probe precum că debitorul ar fi înstrăinat bunurile sale, după intentarea procedurii de executare, avînd ca scop de a se eschiva de la achitarea datoriei. La fel, instanța nu a stabilit componența de contravenție prevăzută la art. 318 din Codul contravențional, și nu a raportat probele prin prisma acestei norme; probele acumulate și administrate de agentul constatat, urmau a fi apreciate din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și coroborării lor. Respectiv, circumstanțele stabilite supra, combat concluzia primei instanțe, ceea ce denotă că instanța de fond nu și-a motivat corespunzător soluția. Nepronunțarea instanței asupra acestor argumente echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs, care nu este în drept de a da o nouă apreciere probelor din dosar și în instanța de recurs nu poate fi satisfăcută cerința părții de a administra noi probe.

În temeiul prevederilor art.471 Cod Contravențional, alin. (1) recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul este necesar de a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Colegiul penal reține că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.12.2014, a fost dispusă încasarea în mod solidar din cotul lui Ghelici Fiodor și Iațco Claudia în beneficiul lui Hlopețchi Igor a sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, în baza cererii lui Hlopețchi Igor, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, prin încheierea nr.

056-527/2016 din 22.01.2016, a intentat procedura de executare, iar debitorul a fost informat că urmează să execute benevol titlul executoriu emis la 18.12.2014, în termen de 15 zile.

Urmare, în scopul asigurării executării documentului executoriu, prin încheierea nr. 056-527/2016 din 22.01.2016, executorul judecătoresc a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare deținute de către debitor pe conturile bancare în toate instituțiile financiare.

De asemenea, în perioada 31.05.2016 - 25.08.2016 în scopul asigurării executării documentului executoriu s-a expedit debitorilor Ghelici Fiodor și Iațco Claudia citații, prin care s-a solicitat informarea în scris, în termenul stabilit, despre măsurile și acțiunile întreprinse de debitor întru executarea documentului executoriu sus indicat, corespondența fiind recepționată.

Astfel, prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23.12.2016, s-a admis demersul executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu privind dispunerea aducerii forțate a debitorului Ghelici Fiodor, la sediul biroului executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată prin neîntreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă

sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

Colegiul penal conchide la caz că, lipsesc probe care să confirme că debitorul se eschivează sau că refuză intenționat executarea documentului executoriu. Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

La fel, Colegiul penal reține că, la materialele cauzei nu se identifică nici o declarație sau explicație a făptuitorului referitoare la suma debitorială pentru a putea deduce caracterul eschivării sau neexecutării intenționate a documentului executoriu.

În temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit căroră, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată. În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, Colegiul penal reiterează Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Astfel, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei de a purcede la executare.

Colegiul penal reiterează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătorești au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, precum nici

nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată, prin care s-a dispus încasarea în mod solidar din cotul Ghelici Fiodor și Iațco Claudia în beneficiul lui Hlopețchi Igor a sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Subsecvent celor enunțate, Colegiul penal este solidar cu aprecierea primei instanțe că, în speță, lipsește intenția directă a făptuitorului Ghelici Fiodor în comiterea contravenției, prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvârși faptele contravenționale.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil : „în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța de judecată reține că, potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Ghelici Fiodor, instanța a observat că, în cauză, nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanța încetează procesul contravențional.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, cercetând și apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată justificat a concluzionat că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională specificată la art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenției.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către Hlopețchi Igor și se menține hotărârea Judecătoriai Chișinău, (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2022.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către Hlopețchi Igor și se menține hotărârea Chișinău, (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2022, prin care a fost încetat procesul contravențional intentat în privința cet. Ghelici Fiodor, învinuit în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pe temeiul prevăzut la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:
Juganari

Marcel

Judecători:
Bulhac

Ion

Cecan

Silvia